

35
club

Ročenka CLUBU 35

2017

Prezident

Rostislav Sed'a

Rada

Miroslav Nevěděl

Jana Latýnová

Členové

Pavla Honzirková

Ilona Janglová

Jan Kilian

Radmila Kyllarová

Martin Macho

Karel Marišler

Petr Suchyňa

Petr Švec

Milan Žůrek

Rakouské termální lázně Laa an der Thaya

Relaxační a koupací výlet za hranice

Datum: 28. ledna 2017

Organizátorka a autorka článku: Ilona Janglová

Club 35 vstoupil do nového roku první společnou akcí, a to hned velmi příjemnou. Poslední lednovou sobotu si jeho členové užili koupání v rakouských termálních lázních Laa.

Bylo velice příjemné si v těchto mrazivých dnech prohřát kosti a celé tělíčko v šestatřicetistupňové lázni. Zvláště když se k nám připojili dva polární muži – Miroslav Nevěděl a Petr Švec, kteří nás překvapili tím, že nejnižší teplotou byly 3 stupně pod nulou. V Rakousku bylo tedy podstatně chladněji. Koupání v horké vodě si užívaly i děti. Ty jsme nakonec nemohli ani dostat z vody. Akce stála 100% za to. Věřím, že napříště se společně s námi zúčastní i zbytek clubáků i zaměstnanců centrály.

Clubáci prožili prodloužený víkend v Tatrách

Jak využít lyže i plavky?

Datum: 17. - 19. února 2017
Organizátor a autor článku: Milan Žůrek

Únor je měsíc, kdy nám stále vládne zima, a proto jsme si z naší nížiny vyrazili i s rodinnými příslušníky užít zimních radovánek do hor. Jako cíl pobytu jsem zvolil lyžařské středisko Jasná - Chopok v Nízkých Tatrách.

Čekalo na nás 49 km sjezdovek všech obtížností, kde si každý najde tu svoji podle svých lyžařských dovedností. V minulé sezóně se zde dokonce konal závod světového poháru ve slalomu a obřím slalomu žen.

Ubytování bylo zajištěno s nástupem v odpoledních hodinách a i přesto jsme někteří využili lyžování již od rána. Na lanovce jsem přemýšlel, že zavolám Petrovi, aby něco málo svařil na zahřátí unaveného těla, ale nakonec jsem to neudělal. Jaké bylo milé překvapení, když po příchodu na chatu nás přivítal certifikovaný svářeč Petr Švec se

čtyřmi litry skvělého svařeného vína, které nám přišlo vhod. Telepatie prostě někdy funguje. ☺

Druhý den ráno po vydatné snídani a plní sil jsme vyrazili na sjezdovky. Při pěkném slunečném počasí jsme si lyžování užívali. Na svahu jsme vydrželi až do odpoledních hodin. Po příjemně stráveném dni na lyžích jsme večer zajeli do nedalekého aquaparku Tatralandia. Na úvod jsme si dali míchaný drink v baru, který je uprostřed čtyř bazénů se sladkou a mořskou vodou. Po relaxaci v bublinkách jsme se prohřáli v termální vodě, která má 40°C. Pro odvážné přišla na řadu i jízda na tobogánech. Po večeri jsme se vrátili na chatu a poseděli u dobrého vínečka. Poslední den pobytu nás přivítalo nádherné slunečné počasí. Ne všichni účastníci zájezdu se chtěli věnovat lyžování, a tak si udělali výlet lanovkami na Chopok. Tam jsme se všichni sešli v panoramatické restauraci Rotunda s výhledem na Vysoké Tatry. Po úžasných výhledech po okolí jsme se rozloučili a postupně se vraceli domů.

Po práci legraci

Zaměstnanci a clubáci poseděli v Auroře

Datum: 3. března 2017

Organizátor: M.S.Quatro, autorka článku: Lenka Kvardová

Páteční podvečer 3. března 2017 patřil dnes již tradiční akci, a to posezení zaměstnanců centrály s členy Clubu 35. Pokud vás trochu překvapuje termín, který byl až dosud vždy listopadový, můžu vás ujistit, že ani v listopadu letošního roku o tuto akci nepřijdete. Letošní březen se stal náhradním termínem za loňský listopad, kdy nám to tak trochu nevyšlo. Na páteční účast to však mělo vyloženě pozitivní vliv. Sešlo se nás sice o něco méně, než byla nahlášena účast, ale i tak byl sklep téměř zaplněn.

K posezení bylo připraveno teplé i studené občerstvení (sice nic pro vegetariány, ale soudě podle toho, jakou rychlostí mizely např. vepřové řízečky, jsme se většinou trefili do noty). K tomu jsme samozřejmě koštovali vynikající vína z dílny vinařství Aurora, kde výrazně převažovala spotřeba bílého nad červeným. No asi máme všichni červených krvinek dostatek.

No a jak už to na takových akcích bývá zvykem, s každou přibývajícím sklenkou se chtělo domů méně a méně, a tak není divu, že nejsilnější jedinci se nevraceli domů před půlnocí. Ale znáte to, čím více povídáte, tím více je o čem povídat... a protože to zdaleka nemáme „dopovídání“, doufám, že v listopadu 2017 se sejdeme minimálně v páteční sestavě a vlastně navážeme tam, kde jsme přestali.

Pravidelný výlet za kulturou

Muzikál Bítlš

Datum: 28. března 2017

Organizátor: Jan Kilian, autorka článku: Veronika Schallenbergerová

Klobouk dolů! Takovou poklonu bych vysekla muzikálu Bítlš, na který jsem se spolu s clubáky, zaměstnanci a dalšími zájemci z Quatra vypravila 28. března do Městského divadla v Brně.

Už samotný název dával tušit, že neprožijeme životopisný příběh legendárních The Beatles. A hned na začátku představení jsem si dokonce myslela, že se někde musela stát chyba a ocitli jsme se na muzikálu Titanic, který má brněnské divadlo taky v repertoáru. Jakmile však začala znít první píseň liverpolských „brouků“ bylo jasné, že jsme ve správný čas na správném místě. Následoval totiž kulturní zážitek, který musel potěšit uši, oči a zcela jistě polechtat bránice. Především pak těm, kteří éru Beatles v šedesátých letech, kdy funkce tajemníků a předsedů MNV zastávaly obvykle blbci, zažili. Vyprávět příběh odehrávající se v moravské vesnici v socialistickém Československu před konáním hodů, v němž se objeví anglická královna, krojovaní, Ferda mravenec a Beruška, brouk Pytlík, Medvídek Pú, Ringo Star, nadživotní králík, který vlákal Alenku do podzemní říše, agenti MI6: 006 a budoucí profesionálové Bodie

a Doyle, tři kluci toužící po slávě a k tomu všemu slovensky hovořící rockový Bůh, které při tanci a zpěvu doprovází orchestr hrající všem známé písně The Beatles, by bylo nadlidským výkonem. Aspoň pro mě.

Nedokázala jsem to povyprávět doma ani pět minut po představení, aniž bych z toho neudělala guláš. To se prostě musí vidět. A že to stojí za to, svědčí vyprodaný téměř sedmisetmístný sál a závěrečný potlesk ve stoje, který dokázal pětkrát znovu zvednout oponu.

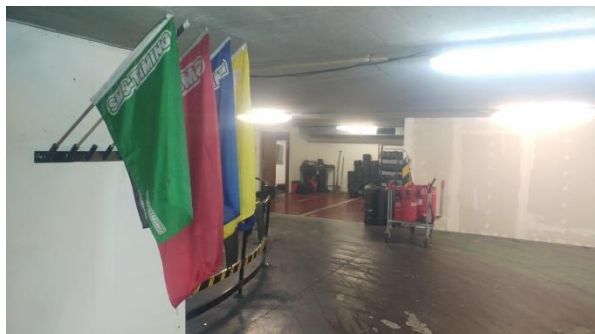

Motokáry

Řev motorů a zvířeny prach. V Brně závodili clubáci

Datum: 1. dubna 2017

Organizátor: Petr Suchyňa, autor článku: Jan Kilian

První dubnovou sobotu (a to není Apríl) se uskutečnila prozatím nejkomornější akce našeho firemního klubu. A protože někdy míň znamená víc, akce byla hafo dobrá. Na rozžhaveném asfaltu podzemních garáží u hotelu Boby v Brně se uskutečnil závod, při němž někteří z nás potili doslova krev.

Sešlo se nás pravé Quatro (tedy 4 lidé) ve složení: Kilian Jan, Marišler Karel, Seďa Rostislav a Žůrek Milan (seřazeno abecedně ☺). Ještě krásně čistí jsme si prošli náročně přípravy, spoustu instrukcí, absolvovali velkou šňůru závodů a návštěvy depa. Vítězové ocenili předáváním pohárů, stupně vítězů skropily hektolitry šampaňského a nejlepší samozřejmě obdržel titul mistra světa Formule 1. To už Apríl samozřejmě je ☺. Ale závody se skutečně konaly.

Řev motorů se rozléhal po celých garážích a závodní okruhy daly alespoň některým z nás rozhodně zabrat. I nějaký ten karambol se nám nevyhnul. S drobnými zraněními jsme dali našim „koním“ co proto. Tři desítky minut jsme rozdělily do třech etap a ti nejodvážnější vydrželi až do konce. Cílovou páskou vždy

projel jako první Milan, záda jsem mu kryl já, mně potom můj sponzor a na celou smečku odborně dohlížel ze zadních řad pan doktor Marišler. To, že je původním povoláním veterinář, prosím, neberte v úvahu ☺).

A protože v nejlepším je třeba přestat, přišel čas pustit další závodníky. Vystřídala nás neméně zapálená a rozhodně méně ušpiněná skupinka ☺. Však až budou končit, budou vypadat také jako kominíci ☺. Zážitek stál rozhodně za to a ryze mužská skvadra

si sobotní odpolední záležitost vychutnala plnými doušky. Ještě celý týden nám dávalo tělo znát, že jsme sportovali. 😊

Milí čtenáři, těšte se na další klubovou akci a těším se, že se na ní uvidíme. Článek prosím berte s rezervou, je přece aprílový 😊.

Hory

Výšlap na Praděd

Datum: 29. – 30. dubna 2017

Organizátor a autor článku: Miroslav Nevěděl

Na přelomu měsíce dubna a května proběhla populární klubácká akce. Turistika na horách. Tentokrát jsme si vyšlápli na Nejvyšší horu Jeseníků Praděd. Akce se zúčastnilo celkem 16 osob: clubáci a rodinní příslušníci. Ubytovali jsme se v apartmánech kousek od Dolní Moravice. Stalo se již tradicí, že při těchto turistických akcích vždy večer grilujeme, tak i tentokrát jsme to neošidili, vepřové a kuřecí steaky s grilovanými

žampiony přišly k chuti všem účastníkům již při první večeři.

Po noclehu v apartmánech jsme se ráno přesunuli na parkoviště nad Karlovou Studánkou, odkud jsme vyrazili na Praděd. Již při parkování bylo jasné, že tentokrát to bude náročnější než obvykle. Byl sice konec dubna, ale i dole na parkovišti byl ještě sníh. Turistická pěšina kolem potoka byla pokrytá sněhem téměř všude a někde byly takové závěje, že jsme měli co dělat, abychom vůbec prošli. Nikdo z nás to však nevzdal a na Praděd jsme vystoupali všichni. Po malém občerstvení jsme se vydali na cestu dolů s tím, že se značný kus svezeme autobusem.

Těm rychlejším se podařilo autobusem odjet a my ostatní jsme cupitali pěšky. Kamarádi, kteří se svezli dolů autobusem, nás v tom však nenechali a přijeli nám naproti. Po krátké prohlídce Karlovy Studánky jsme odjeli nazpět k našim apartmánům. Někteří z účastníků se s námi rozloučili a odjeli domů. Většina z nás si však zopákla večerní grilovačku s konzumací dobrých moravských vín, to jen aby se nám lépe spalo,

prostě jsme zapařili.

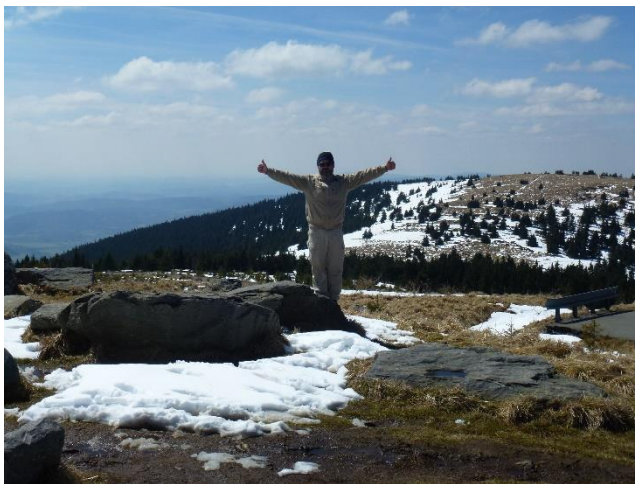
Ráno jsme vyklidili pokoje a přesunuli se do Koutů nad Desnou s cílem navštívit přečerpávací elektrárnu Dlouhé stráně. Exkurze do podzemí elektrárny byla završena

procházkou kolem vodní nádrže nahoře na kopci. Nahoru jsme museli vystoupat lyžařským vlekem a následně malým autobusem. Protože nám počasí po oba dva dny přálo, mohli jsme si vychutnávat krásná panoramata Jeseníků. Výhledy na vrcholky hor pokrytých sněhem a zalitých jasným sluncem nikoho z nás nenechávali chladnými.

Posuďte sami fotografie, které jsme přivezli. Stojí určitě za zhlédnutí. Mohu-li hodnotit za všechny účastníky zájezdu, výlet se od začátku do konce opravdu vydařil a věřím, že turistiku na horách zařadíme jako pravidelnou akci do příštích ročníků clubáckých výletních akcí. České hory bezesporu nabízí „nejen“ zasněžené vrcholky, ale i pohodovou atmosféru. A když se ještě sejde dobrá parta, tak je

o zábavu postaráno.

Rafty

Clubáci sjeli moravskou Amazonku

Datum: 3. – 4. června 2017
Organizátor a autor článku: Petr Švec

Plánovaný sraz byl v 9 hodin 3. 6. 2017 v Nových Mlýnech na parkovišti u čerpačky asi 100 metrů od mostu a sjezdu z hlavní silnice. Tam se nafoukly rafty, posnídali jsme v hospodě (dršťkovka a gulášovka) a část aut se převezla do Nejdku na Paliště. Po počátečním vodáckém občerstvení jsme vypluli směr Bulhary.

Počasí nám přálo, bylo teplo a slunečno tak jako vždy, když jedeme vodu. Dyje z Nových Mlýnů do Bulhar, kde jsme poobědvali, vede většinou neregulovaným původním korytem. A i přes nízký stav vody v řece, je v tomto úseku mírný proud a tak nikdo nemusel moc pádlovat. Někteří z nás neodolali a vyzkoušeli osvěžující koupačku.

Pod Bulhary jsme čluny přenesly na Zámeckou Dyji. V původním plánu bylo, že ji pojedeme až po Janův hrad. Byla to krásná, klidná, romantická plavba lužním lesem s velkým množstvím meandrů a popadaných stromů ve vodě. Prostě opravdová moravská Amazonka, která vyžadovala dobrou souhru posádek při prodírání se bujnou vegetací. Konec první etapy jsme měli v Nejdku na tábořišti Paliště, kde na nás již čekaly voňavé klobásy z udírny, které jsme měli objednané. Dobrá zábava, večer

táborák, opékačka, grilovačka, pijatika, zpěv a i nějaká ta družba s místními domorodci proběhla.

Spali jsme ve vlastních stanech, autě i pod širákem (je to trochu romantika).

Druhý den se vyjelo po snídani z Nejdku v klidu cca v 10:30 hodin a po zhruba hodině plavby nás dostihla jarní bouřka. Tu jsme zdárně přečkali na Včelařském domě v Lednici, kde jsme si dali oběd. Poté jsme pokračovali ve splouvání Zámecké Dyje až po Maorskou vodárnu v lednickém parku pod zámek. Tam jsme udělali tradiční foto a ukončili naši dvoudenní plavbu. Prohlídku zámku, skleníku i minaretu s jeho 302 schody a krásným pohledem do okolí necháme na příští clubáckou výpravu 😊.

Quatrofest

Facepainting, lazy bags, Pool Litters aneb Quatrofest III

Datum: 17. června 2017

Organizátor: M.S.Quatro & Club 35, autor článku: Veronika Kuklová

O tom, že počasí má svou hlavu jsme se přesvědčili v sobotu 17. 6. 2017 během třetího ročníku Quatrofestu. Krásné slunečné počasí, které nás doprovázelo během dopoledních příprav, vystřídal po obědě mírný déšť, který vydržel celé odpoledne.

Zatímco my dospělí jsme pod střechou a slunečníky čekali, až letní deštěk ustane, děti vesele řádily a testovaly všechny atrakce pro ně určené. Jejich energie nás nakonec nakazila a soutěže jsme spustili bez ohledu na počasí. Radost při přebírání medailí a odměn nám potvrdila, že to byl dobrý tah. Nakonec nemohlo chybět Pavlovo házení bonbónů, během kterého každoročně váhám, komu dělá větší radost 😊.

Peckou dne byl jednoznačně facepainting neboli malování na obličej, na který se stály fronty až do večerních hodin. Největší úspěch měly motivy superhrdinů a mnohé děti se tak přeměnily na Hulka, Spidermana, Supermana a další.

Lékem proti chladnému počasí bylo jednoznačně víno z Aurory a kapela Pool Litters, která svým večerním vystoupením přispěla ke skvělé atmosféře. Ostatně o tom mohou nejlépe vyprávět ti, kteří byli svědky nebo účastníky noční neckyády. (Martin má prý video 😊😊😊)

I přes změnu termínu ze strany obce Horní Bojanovice a konání Agrotec rally se nás na koupališti sešlo krásných 150. Ráda bych touto cestou poděkovala všem, kteří letos přiložili ruku k dílu a pomohli s organizací a průběhem celé akce.

Mark Dzirasa

Spiritualita v pozadí úspěchu a hojnosti

Datum: 18. června 2017

Organizátorka a autorka článku: Radmila Kyllarová

Jednalo se o pohled na úspěch z pohledu spirituality a o to, jestli existuje nějaké spojení mezi těmito termíny. Je to takové provokativní téma, které někdo vnímá jako dva úplně odlišné světy, ale opak je pravdou. Tyto světy jsou hluboce propojeny a Mark rozebíral, co znamená spiritualita. Dá se říci, že její definice je přibližně taková, že to, co prožíváme tady v tomto hmotném světě, tak kořeny toho všeho nejsou z tohoto světa. Rodí se někde jinde, a to ve světě nehmotném, ve světě myšlenky, představy. Jako příklad, aby si to posluchači dovedli rychle přestavit, uvedl stavbu domu. Než si někdo postaví dům, tak napřed musí vzniknout projekt, někdo ho musí vymyslet a tak je to se vším. Věci zkrátka prvotně vznikají v duchu jako nápad, myšlenka, intuice a pak se teprve promítají do našeho života.

Pak připomněl již známá pořekadla Jak nahoře, tak dole. Jak uvnitř, tak venku. Mark na semináři poukazuje na knihu, kde je toto popsáno a tou je kniha 7 návyků skutečně efektivních lidí, jejímž autorem je Stephen R. Covey (loni jsme knihu dostali pod stromeček v Clubu). Hmotný prožitek je teprve odrazem duchovního prožitku. A tak je

zřejmé, že spiritualita jednoznačně stojí v pozadí úspěchu. V současnosti se lidé hodně o toto téma zajímají.

Mark se pustil také do definice úspěchu. O něm říká, že jde o schopnost dostat se v životě tam, kam chceme, naplnit svoje vize, sny, ideály. Schopnost být šťastný, zařídit si život tak, aby se nám líbil.

Jako vždy zapojil do diskuze posluchače, vysvětloval spojení spirituality a úspěchu na mnoha příkladech, zodpovídal na četné dotazy a na závěr vedl společnou meditaci.

A proto pamatujme si: "Myšlenka tvoří život."

Podzemní Brno

Návštěva brněnského podzemí

Datum: 4. listopadu 2017

Organizátor: Milan Žůrek, autor článku: Rostislav Sed'a

Bylo jedno krásný podzimní dopoledne čtvrtého listopadu léta páně 2017 přesněji 10.00 hod a parta nadšených clubáků se sešla v Brně na ulici Husova před branou bývalého atomového krytu pro pár vyvolených v době tzv. studené války.

Byli jsme zvědaví, co nás čeká a než jsme se skutečně dostali do útrob tohoto chvílemi hrůzu nahánějícího podzemí, krátili jsme si chvíli různými vtípkami, naše telefony byly v permanenci, co se týká focení, no a jeden z nás, všem známý Petr Švec, nevydržel zvědavostí a „zahoukal si“ se skutečnou sirénou, oznamující městu Brnu, že je čas pobýt v bunkru.

Ještě před samotnou prohlídkou jsme vyslechli historii tohoto krytu od naší průvodkyně, která byla pro tuto věc velice zapálená, a proto jsme se od ní dozvídali různé zajímavosti a rarity.

Samotná prohlídka byla dech beroucí a mládež, která byla s námi, nevěřila chvílemi vlastním očím, jak se za normalizace žilo a co vše bylo možné.

Pár z nás si vyzkoušelo přímo na sobě různé doplňky tehdejší vojenské doby. Tak např. již zmíněný Petr Švec nasadil přilbu, štít a pendrek, kterým se uklidňoval dav v Praze 17. listopadu, Jan Kilian a pár dalších si nasadili plynové masky, atd. No prostě, bylo celou dobu na co koukat a co poslouchat.

Jako třešinka na dortu působil oběd přímo v tomto bunkru, který jsme si vychutnali a dokonce si různě vyměňovali, byla u jídla docela legrace.

Po téhle akci jsme se přesunuli na brněnský „Zelňák“, kde jsme měli další prohlídku podzemí přímo pod Zelným rynkem, kde si v minulosti měšťané ukrývali různé druhy potravin, víno a kde i občas požívali odpočinku. Náš průvodce byl zapálený Brňan a tak tahle prohlídka měla opět spád, dozvěděli jsme se spoustu různých zajímavostí a bylo nám tam všem prostě fajn. A propos, abych nezapomněl na našeho Peťoše – vyzkoušel si vykřesání ohně a dost dobře se mu to dařilo.

Co říci závěrem? Tahle akce se mi velice líbila a doufám, že i všem zúčastněným. Cestou zpět po Starobrněnské ulici někteří z nás pronesli pro mě líbeznou větu - „To Brno je ale krásný“, což mě hrálo jako zarytému Brňanovi na srdci a tak jsme se společně domluvili, že zlatou loď Brno budeme v příštích časech objevovat dále a už teď slibuji, že se máte na co těšit.

Rozlučka nerozlučka

Posezení v Auroře

Datum: 1. prosince 2017

Organizátorka a autorka článku: Veronika Kuklová

Více než pětadvacet členů firmy se sešlo v pátek 1. 12. 2017 v Auroře, aby se mohli rozloučit se zaměstnanci a produktovými manažery, kteří firmu opouští. Přestože se jedná o významnou a smutnou změnu v osazenstvu centrály, rozhodli jsme se tuto společnou akci co nejvíce užít. Mirek Nevěděl si pro tento večer připravil degustaci, Honza Kilian se ujal hudby, Jana Latýnová připravila svůj vyhlášený tatarák a členové Clubu 35 předali odcházejícím kolegům dárky na památku. Věřím, že na tuto „Rozlučku-nerozlučku“ budeme dlouho a v dobrém vzpomínat.

Výroční zasedání Clubu 35

Datum: 8. prosince 2017

Organizátor: Rada Clubu 35, autor článku: Jan Kilian

Vážení clubáci, právě je 8. prosince a obdrželi jste do rukou Ročenku Clubu 35 pro rok 2017. Zažili jsme v poslední době úžasné akce a věřím, že se mnou budete souhlasit, když řeknu: „Stálo to za to!“ Podívali jsme se na kulturu, zajeli za vodou na vodu i do hor, prohnali koně silných strojů, zasportovali, pojedli i popili a zakrtkovali v podzemí a při všech akcích se i naučili něco nového. Za sebe se moc těším se na to, co na nás Rada Clubu 35 vymyslí a co nás čeká příští rok 😊.

Do něj Vám všem přeji Vše nejlepší. Předtím si pořádně užijte vánoční svátky a hlavně si pořádně odpočiňte a naberte síly na příští rok, který bude za Club 35 minimálně stejně nabitý jako rok 2017 😊

Ročenku Clubu 35 pro rok 2017 sestavil: Jan Kilian

